

Elementy psychologii klinicznej i psychopatologii - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Elementy psychologii klinicznej i psychopatologii
Kod przedmiotu	05.6-WP-OLIGO-EPKiP
Wydział	Wydział Nauk Społecznych
Kierunek	Edukacja i rehabilitacja osób z niepełnosprawnością intelektualną - Oligofrenopedagogika
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	podyplomowe
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2016/2017
Jednostka obsługująca przedmiot	Wydział Nauk Społecznych

Informacje o przedmiocie	
Liczba punktów ECTS do zdobycia	3
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	<ul style="list-style-type: none">dr hab. Iwona Grzegorzewska, prof. UZ

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Ćwiczenia	-	-	15 (w tym jako e-learning)	1 (w tym jako e-learning)	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Zapoznanie słuchacza ze specjalistyczną wiedzą z zakresu psychologii klinicznej. Przedstawienie głównych problemów związanych z psychopatologią dorosłych i dzieci oraz psychologicznymi aspektami pomocy klinicznej.

Wymagania wstępne

Podstawowa wiedza z zakresu psychologii ogólnej, rozwojowej i społecznej

Zakres tematyczny

- Pojęcia: norma i normalność, cechy zdrowia psychicznego, klasyfikacja chorób psychicznych wyjaśnienie etiologii zaburzeń w podstawowych paradygmatach psychologii.
- Kryzys, Zaburzenia stresu pourazowego(PTSD), interwencja kryzysowa.
- Podstawowe zaburzenia psychiczne: zaburzenia osobowości, nastroju, lękowe, zaburzenia psychotyczne.
- Uzależnienia. Teoretyczne modele uzależnienia. Przebieg procesu uzależnienia. Leczenie.
- Psychopatologia dzieci i młodzieży: specyfika psychopatologii dzieci i młodzieży, podstawowe założenia psychopatologii rozwojowej, diagnoza i klasyfikacja zaburzeń wieku dziecięcego, eksternalizacja i internalizacja problemów, podatność na zaburzenia, leczenie zaburzeń dziecięcych, ADHD, zaburzenia zachowania, zaburzenia lękowe, zaburzenia odżywiania
- Pomoc psychologiczna: rodzaje pomocy psychologicznej, współczesne kierunki terapii, metody terapeutyczne.

Metody kształcenia

Pogadanka, praca z książką, praca z dokumentem źródłowym, metoda przypadków, metoda sytuacyjna, praca w grupach, dyskusja, burza mózgów, prezentacja multimedialna

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Słuchacz posiada wiedzę na temat dezadaptacyjnego funkcjonowania człowieka, w tym z niepełnosprawnością intelektualną (zaburzeń rozwoju, zaburzeń klinicznych, zachowań dewiacyjnych i innych). Ma wiedzę na temat zasad i norm etycznych związanych z wypełnianiem zawodu nauczyciela osób z niepełnosprawnością intelektualną.	<ul style="list-style-type: none">K_W04K_W16	<ul style="list-style-type: none">aktywność w trakcie zajęćodpowiedź ustna	<ul style="list-style-type: none">Ćwiczenia
Słuchacz potrafi posługiwać się wiedzą teoretyczną z zakresu psychologii klinicznej w celu diagnozowania, analizowania i prognozowania sytuacji pedagogicznych oraz doboru strategii realizowania działań praktycznych do określonego problemu/zaburzenia, w tym niepełnosprawności intelektualnej	<ul style="list-style-type: none">K_U03	<ul style="list-style-type: none">aktywność w trakcie zajęć	<ul style="list-style-type: none">Ćwiczenia
Potrafi nawiązać i podtrzymywać kontakt z jednostką (zwłaszcza z jednostką z niepełnosprawnością intelektualną) i grupą w trakcie działań praktycznych	<ul style="list-style-type: none">K_K02	<ul style="list-style-type: none">aktywność w trakcie zajęć	<ul style="list-style-type: none">Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

Ocena końcowa: pozytywna ocena pracy/prezentacji ustnej (50%) i aktywność na zajęciach (50%).

Literatura podstawowa

1. Psychologia kliniczna (2006), pod. red. H. Sęk, Warszawa: PWN. T.2
2. Cierpiałkowska L. (2012), Psychopatologia. Warszawa: Scholar.
3. Kendall P. (2004). Zaburzenia okresu dzieciństwa i adolescencji. Gdańsk: GWP.

Literatura uzupełniająca

1. Seligmann M., Walker E., Rosenhan D. (2003), Psychopatologia. Gdańsk: GWP
2. Carson R. C., Butcher J. N., Mineka S.(2004), Psychologia zaburzeń. Gdańsk: GWP.

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr Jarosław Wagner (ostatnia modyfikacja: 15-03-2018 16:35)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ